

Pohjolan Valon MysteeriKoulu

Kommentaari nro 6

VIHKIMYKSET

Jatkoa Kappaleeseen II

(s. 13-14)

Vihkimykseen sisältyy seremonia. Juuri tätä puolta on korostettu ihmisten mielissä, kenties liikaakin sen tosi merkityksen kustannuksella. Pääasiallisesti siihen sisältyy kyky nähdä, kuulla ja käsittää, sekä yhdistää ja rinnastaa tietoa. Siihen ei välttämättä liity psyykkisten kykyjen kehittymistä, mutta se tuo mukanaan sisäisen käsityskyvyn, joka näkee muodon takana olevan arvon ja tiedostaa ympäröivien olosuhteiden tarkoituksen. Se on kykyä aistia opittava läksy jokaisesta eteen tulevasta sattumuksesta ja tapahtumasta ja näiden tiedostamisen ja havaintojen kautta aikaansaada tuntien, viikkojen ja vuosien aikana tapahtuvaa kasvua ja kehitystä. Tämä asteittainen laajenemisen prosessi – joka on tulosta pyrkijän itsensä määrätystä ponnistuksesta ja hänen peräänantamattomasta oikeasta ajattelustaan ja elämästään eikä jonkun okkulttisen opettajan suorittamasta riitistä – johtaa siihen, mitä voimme kutsua *kriisiksi*.

1. Seremonia on tarkoituksenmukainen, suunniteltu ja hyvin järjestynyt (säännöllinen) tapahtumasarja (sekä subjektiivinen että objektiivinen), jonka on tarkoitus johtaa tiettyjen lopputulosten saavuttamiseen – yleensä vakavan ilmapiirin kutsumiseen, joka tekee vaikutuksen osallistujien tietoisuuksiin energiakaavoilla, joilla on seurauksensa. Seremoniassa suoritettavat toiminnot (olivat ne sitten fyysisellä, mentaalilla tai, jopa, korkeammilla tasoilla) ovat vakavia (jopa pyhiä), harkittuja ja valittuja. Hyvin vähän, jos mitään, jätetään sattuman tai spontaanisuuden varaan. Tapahtuman rakenne tai sisäinen kaava on tiedossa alusta alkaen ja sitä seurataan huolellisesti niin, että ennakoitut tulokset seuraavat lähes varmasti.
2. Kun moderni ihmiskunta nykyään lähestyy seremonioita, seremoniallisen työn subjektiivisempia puolia korostetaan liian vähän, ja ”esiintyjien” mielet ovat usein keskittyneet enemmän oikeaan ulkoiseen esittämiseen kuin sisäiseen tarkoitukseen. Useimpien ihmisolentojen tietoisuus on edelleen melko objektiivisesti keskittynyt, ja siitä syystä fyysisen tason tapahtumat näyttävät ”todellisemmilta” kuin niiden subjektiiviset vastineet.
3. On kuitenkin mielenkiintoista todeta, että vihkimyksen syvemmät prosessit *eivät* ole - tarkkaan ottaen - seremoniallisia. Vihkimysprosessista tulee, jos mitään, kasvavassa määrin vähemmän muodollinen kun tuo prosessi etenee, ja ”korkeammat” vihkimykset ovat suhteellisen seremoniattomia. Vain ensimmäinen ja toinen vihkimys (molemmat ”kynnysvihkimyksiä”) on määrää esittäviä ulkoisina seremonioina fyysisellä tasolla.
4. Todelliset vihkimysseremoniat ovat, tietysti, *vaikuttavia* okkulttisessa mielessä, ja siksi äärimmäisen tärkeitä. Ne eivät olisi olemassa, elleivät ne olisi henkisen kasvuprosessin elintärkeitä vahvistajia ja tasapainottajia. Mutta kun aspiranttien ja oppilaiden mielet tulevat subjektiivisemmin keskittyneiksi, kaikki ylen-määräinen vihkimyksen ulkoisen, seremoniallisen aspektin painotus tulee viisaasti vähenemään. Sellainen painottaminen on samansuuntainen kuin ulkoisen puhtauden painottaminen (fyysinen kuri jne.) mieluummin kuin psykologisen luonteen puhdistaminen. Nämä harhaan johtuneet painotukset ovat kaikki seurausta materialistisesta mieltymyksestä modernin ihmisen tietoisuudessa. Mutta kuolonisku on isketty materialismiin ja sen mukana liiallinen materiaali- muodon painottaminen tulee vähenemään.
5. Vihkimystä voi seurata tai voi olla seuraamatta psyykkisten kykyjen kasvu. Tärkeämpää on sisäinen näkemys (oivallus), ymmärrys sekä kyky yhdistää ja suhteuttaa toisiinsa tietoa. Voimme nähdä, kuinka vihkimys antaa kasvavan tunteen yhdentymisestä ja kokonaisuudesta; se on, tavaltaan, menetelmä ”rakentaa maailma uudestaan – henkis-psyykkisesti ” (voittaen näin erillisyyden ja eristytymisen sensitiivisyyden).
6. Rodun Opettajat ovat sitä mieltä, että psyykkiset kyvyt voivat ehkäistä todellista henkistä kehitystä, mikäli ne herätetään ennen kolmatta vihkimystä, josta eteenpäin korkeammat henkiset kyvyt (keskittyneinä ajna-keskukseen - kolmanteen silmään - eivätkä solar plexukseen) alkavat ilmentyä, ja alempia psyykkisten kykyjen (edelleen hyödyllisiä) kontrolli on helpommin toteutettavissa.

7. Muodon takana piilevän merkityksen (Venuksen lahja) ja vallitsevien olosuhteiden tunnistaminen (seuraus esoteerisen ymmärryksen kasvusta) ovat todellisia osoituksia siitä, että vihkimys on saavutettu. Huomioi *prosessin* painottaminen, sillä vihkimystä ei saavuteta yhtäkkiä. Vihkimystapahtuma on pitkän henkisen kehitysprosessin huipentuma.
8. Vihkimyskoulutukseen osallistuva oppilas *oppii* jatkuvasti. Tämä tarkoittaa sitä, että hän jatkuvasti *korjaa kokemuksen tuomaa satoa* (jälleen Venuslainen prosessi).
9. Tietoisuuden laajentuminen (ja sen mukana - fyysisellä tasolla - auran laajentuminen) on päämäärä; se on tavoite, joka luonnostaan kuuluu Jupiterin - laajentumisen planeetan – vaikutuspiiriin.
10. Laajentumisen tulee olla *jatkuva* prosessi. Se ei ilmene vain vuodesta toiseen, vaan jopa viikosta viikkoon tai tunnista tuntiin. Tiibetiläinen pyytää erittäin korkea-asteista valppautta, niin että kallisarvoisia tunteja ja minuutteja ei menetettäisi. Monet koulutuksessa olevat vihityt tuhlaavat aikaa vaikka teoreettisesti ovat vakuuttuneita siitä, että ”aika on kaiken ydin”.
11. Tiibetiläinen on hyvin suora, kun hän sanoo:“

Tämä asteittainen laajenemisen prosessi – joka on tulosta pyrkijän itsensä määrätystä ponnistuksesta ja hänen peräänantamattomasta oikeasta ajattelustaan ja elämästään eikä jonkun okkulttisen opettajan suorittamasta riitistä – johtaa siihen, mitä voimme kutsua *kriisiksi*.
12. Vastuu asetetaan suoraan vihkimystä tavoittelevan oppilaan harteille. Yhtään oppilasta ei vihitä (seremoniaalisesti hierarkisen Hierofantin toimesta) ennen kuin hän on *Itse* vihkinyt itsensä henkis-psykkisessä mielessä.
13. Prosessi vaatii tarkkaa määriteltyä ponnistelua ja sinnikästä oikeaa ajattelua ja elämää. Kaksi kolmeen ensimmäiseen vihkimykseen paljon liityvää astrologista merkkiä liittyvää ovat Skorpioni ja Kauris – joita hallitsevat vastaavasti Mars ja Saturnus niin ekso- kuin esoteerisestikin. Yhdistettynä nämä merkit ja planeetat tuottavat aspirantissa taipumuksen kohti sinnikästä työntekoa. Ne tuskin ovat passiivisuuden merkkejä ja planeettoja, ja kukaan aspirantti, joka yksinkertaisesti ”odottaa Vihkijää” ei tule löytämään itseään Vihkijän edestä. Ja niin taas vihkimykseen treenaaminenkin on oltava *Itse*-aikaansaatua. Meillä on Säännöt (luotettavat), meillä on Lait (joita ei voi muuttaa). Loppu on meistä itsestämme kiinni. Mestari, joka näkee meidän *oikean* ja *uupumattoman* yrittämme, ei tule olemaan ilman tukea.
14. Kappale loppuu merkintään asteittaisen vihkimyksellisen laajentumisen vaikutuksista; se johtaa kriisiin. Kun tietoisuus laajenee, vanhat toimintamallit nähdään sellaisina kuin ne ovat ja niiden jatkumista ei enää haluta tai siedetä. Tahto – muutokseen (Will-to-change) tulee hyvin voimakkaaksi ja tämä asettaa persoonallisuutemme mukavat, tavanomaiset toimintakuviot paineen alaisiksi.

Tämän kriisin aikana, joka vaatii Mestarin apua, suoritetaan määrätty vihkimystoimitus, joka (vaikuttamalla tiettyyn keskukseen) aikaansaa vaikutuksen jossain kehossa. Se virittää atomit tietylle sävellelle ja tekee mahdolliseksi uuden rytmin saavuttamisen.

1. Meidän tulee käyttää *kaikki* käytettävissä olevat voimavaramme (sisäiset ja ulkoiset), ennen kuin voimme odottaa apua Mestarilta. Niin usein suunniteltu apu ”ylhäältä” tulee ”yhdenlängöistä hetkellä”, kun oppilaan omat voimavarat on epäitsekästä ammennettu loppuun.
2. Kun aspirantti/oppilas oikealla tavalla *Itse*-alkuunpanee ja tavoittelee vihkimys*prosessia*, Mestari tai Hierofantti voi lakien mukaisesti suorittaa vihkimystapahtuman. Mestari voi avustaa *Itse*-alkuunpannun tietoisuuden laajentumisen loppuunsaattamiseen tarvittavan energian siirtämisessä ja/tai tasapainottamisessa. Tarkkaan määrätty vihkimystapahtuma tasapainottaa, vakauttaa (stabiloi) laajentumisen (joka on ilmennyt pitkän aikaa edeltäen tapahtumaa, jota kutsutaan ”vihkimykseksi”) ja tekee tuon pitkän prosessin saavutukset pysyvästi hankituiksi ominaisuuksiksi - joksikin, jonka vakauteen ja vapaaseen saatavuuteen hiljattain vihitty voi aina luottaa.
3. Aina on ”seuraava askel edessä”. On olemassa tarkka vihkimyksen *tiede*, ja Mestarin tai Hierofantin suorittama vihkimystapahtuma takaa tuon seuraavan askeleen pysyvän saavuttamisen. Sellaista askelta voidaan pitää tietoisuuden uudelleen keskittymisenä uuteen toiminnan

keskukseen ja uusien tietoisuuden mahdollisuuksien vakauttamisena.

4. Esimerkiksi vihkimysprosessin aikana eetterikehon energia voi heilahdella solar plexuksen ja sydämen välillä. Aspirantti työskentelee sinnikkäästi edistääkseen energian kohoamista, auttaen (harjoittamalla kaiken sisältävää rakkaus-viisautta) sydänkeskusta saavuttamaan herruuden solar plexukseen nähden. Silloin vihkiä asettaa vihkimyssauvan erityisellä tavalla sydänkeskukseen, auttaen vahvistamaan tuota keskusta suhteessa solar plexukseen – itse asiassa auttaen tasapainottamaan *uutta yhteyttä* näiden kahden keskuksen välille. Tunnekeho tulee näin suotuisesti vaikutetuksi tämän vihkimystapahtuman kautta ja (suhteessa ehdokkaan psykologiseen toimintaan) rakkaus ja myötätunto helpommin ottavat halun ja itsekkyyden paikan.
5. Vihkimystapahtuma koskee värähtelyn ja rytmin muutoksia ehdokkaan (oppilaan) eri kehoissa. Yleinen vihkimyksellinen lähestymistapa johtaa kohti kohoavaa värähtelytaajuutta sen chakran tai kehon (käyttövälineen) atomeissa joihin Vihkiäjän huomio on suunnattu. Luultavasti suhteessa minkä tahansa chakran tai persoonallisuuden käyttövälineen atomeihin on olemassa tietty syklinen energiavirta tai syke; Sauva käyttö vaikuttaa myös näiden virtojen rytmiin ja ne muuttuvat tarkkojen syklisten rytmien mukaan, joiden luonteen tietää Vihkiäjä.
6. Huomatkaa, että tästä perspektiivistä katsottuna vihkimys on *näennäis (kvasi)musikaalinen* prosessi. Sävelkorkeus ja rytmi ovat avain musikaalisiin prosesseihin. Epäilemättä vihkimyksen yleisessä prosessissa ovat mukana myös melodian muutokset ja harmonian jalostuminen. Vihkimys on varmasti, musiikin näkökulmasta katsottuna, harmonisoitumis-prosessi. Jokaisen ihmisen tulisi soida oikein ja kauniisti Aurinko Logoksen ”solaarisessa sonaatissa”. Jos on kuulut *keskimääräisen* lasten orkesterin, tietää kuinka kauas heidän täytyy kulkea ennen kuin he kuulostavat New Yorkin Filharmonikoilta. Vihkimysprosessi tuo vähitellen kaikki instrumentalistit (ja kokonaisuudessaan, orkesterin) tähän soinnin laatuun.

Tämä vihkimysseremonia merkitsee saavutusta. Se ei tuo tätä saavutusta, kuten usein erheellisesti luullaan. Se yksinkertaisesti merkitsee, että ihmiskuntaa valvovat Opettajat havaitsevat, että oppilas on saavuttanut tietyn asteen kehityksessään ja se tuo mukanaan kaksi asiaa:

1. Tärkeä totuus on ilmaistu uudestaan. Me saavutamme päämäärämme omien pyrkimystemme kautta ja tuo saavutus on sitten tunnustettu ja tunnistettu. Vihkimys on ”ansaittu oikeus” (earned right) ja ”ansaittu *riitti*” (earned rite).
2. Väärä käsitys siitä, että vihkimys tuo mukanaan menestyksen, rehottaa henkisten aspiranttien joukossa (johtuen suureksi osaksi henkisestä riippuvuudesta ja laiskuudesta). He näyttävät aina uskovan, että heidät *voidaan vihitä* Opettajan tahdon mukaan – riippumatta siitä mitä he tekevät tai miten he ovat valmistautuneet
3. Opettajat, todellakin, tarkkailevat ja on olemassa joukko eriaisteisia valppaita Tarkkailijoita (Watchers). Mestari luottaa vähäisempien vihittyjen raportteihin, jotka, kuitenkin ovat pidemmällä kehityksessä kuin tarkkailtavansa.
4. Opettajat ovat innokkaita näkemään oppilaiden edistyvän yksinkertaisesti siksi, että luotettavia työntekijöitä tarvitaan ihmiskunnan ja planeetan lunastamisen massiiviseen tehtävään. Ei ole vaaraa siitä, että jonkun kohonnut värähtely jäisi huomaamatta ”yläpuolella”. Kun tietty värähtelytaso on saavutettu, laki vaatii tunnustamista niiden toimesta, jotka ovat henkisessä asemassa todistaa, vahvistaa ja tasapainottaa tuo saavutuksen taso.
5. Toisaalta, mikään määrä toistuvia pyyntöjä ei kiinnitä Mestarin huomiota, jos ennen aikaisesti vaativa aspirantti ei ole täyttänyt välttämättömiäkään vaatimuksia. Prosessi on sekä täsmällinen että oikeudenmukainen.

(Vihkimysseremonia, joka on vihkimystapahtuma antaa...)

1. Tajunnan laajentumisen, mikä suo persoonallisuudelle pääsyn Egon saavuttamaan viisautteen ja korkeammassa vihkimyksissä Monadin tietoisuuteen.

1. Tietoisuus laajenee kunnes persoonallisuudelle sallitaan pääsy Egon keräämään (hankkimaan) viisauteen. Mikä Ego? Pidetäänkö Egona kausaaliruumiissa olevaa tietoisuutta (toisin sanoen ihmissielu kohotettuna Egon asemaan, koska se toimii esteettä kausaaliruumiin kautta) vai pidetäänkö Egona itse Aurinkoenkelinä?

2. Ehkä molemmat näkemykset Egosta ovat jossain määrin totta. Minkään yhden persoonallisuuden kautta ihmisen sielu ei voi ilmentää tai edes ymmärtää kaikkea arvokasta, joka on hankittu useiden inkarnaatioiden aikana. Mutta vihkimystä lähestyttäessä kasvavassa määrin enemmän ”subjektiivisesta, kausaalisesta aarrekammioista” annetaan persoonallisuuden tietoisuuden käyttöön. Kolmannen ja neljännen vihkimyksen aikana sielun läpäisemä persoonallisuus kykenee ilmentämään suuren osan kausaaliruumiin sisällöstä, ja siitä tulee ” kaikkien aikakausien aikalainen” (todella universaali Vesimiehen aikalainen, nero).
  3. Vihkimysprosessi nostaa meidät vähitellen ”Aurinkoenkelin jalkojen juureen”. Aurinkoenkeli on ” palaava Nirvani aikaisemmasta Mahamanvantarasta”. Ihminen ei pysty millään nykyisellään ymmärtämään ja ilmaisemaan *kaikkea* mitä Aurinkoenkeli on. Aurinkoenkeli ja ihminen ovat täysin eritasoisia elämänmuotoja ja suuri kehityksellinen kuilu erottaa niitä. Mutta ainakin *jotakin* tämän ”korkeamman Egon” tietoisuudesta voi manifestoitua ja siihen on pääsy persoonallisuuden kautta. Aurinkoenkeli toivoo *antavansa* persoonallisuudelleen. Ihmisen sielun Itse – alkuunpaneman koulutuksen seuraukset vihkimysprosessin aikana tekee tämän antamisen kasvavassa määrin mahdolliseksi, koska persoonan henkinen vastaanottokyky on tullut riittäväksi. Näin, Itse-alkuunpantu vihkimyskoulutus tekee persoonallisuuden sopivaksi *vastaanottamaan, ylläpitämään ja ilmentämään* osaa Aurinkoenkelin laadusta ja potentiaalista.
  4. Huomatkaa, että ”Viisaus” on se mitä saavutetaan ja Viisaus on aina yhteydessä ikuisiin totuuksiin, tietoon asioista sellaisina kuin *Logos* näkee ne – mikä tahansa Logos se onkaan. Henki/ kolminaisuuksina me olemme osa Logosta ja näin voimme oppia näkemään, ymmärtämään ja anomaan Viisaudella.
  5. Monadeina me *olemme jo* hyvin taitavia tavoilla, joita ei ole helppo ymmärtää persoonallisuuden tietoisuudella. Meillä *on jo* suuri varasto tietoa monadin kosmoksen laajuisesta historiasta (kokemuksista jotka tapahtuivat *ennen kuin* monadi tuli osalliseksi Maan vapauttamisprosessiin). Yhtälaillla monadilla on jatkuva tietoisuus *ykseydestä*.
  6. Korkeammat vihkimykset päästävät sielun läpäisemän persoonallisuuden siihen mitä monadi *tietää* ja *on*. Tavallaan meidät päästetään silloin ”Omaan Läsnaoloomme”. Meidät palautetaan omaan korkeampaan luontoomme, joka on niin voimakas, että suhteellisen hauras heijastuma tuosta korkeasta luonnosta (jota kutsutaan ” persoonallisuudeksi”) ei kestäisi tuon korkeamman luonnon Läsnaoloa ilman vihkimyskoulutusta ja kokemuksia. Jumaluuden ensimmäinen aspekti ilmestyy *viimeisenä* manifestaatioon.
  7. Vihkimysprosessin kautta me kasvamme siksi mitä *jo olemme*.
2. Lyhyen valaistumisen jakson, jossa vihitty näkee edessään vielä kuljettavanaan olevan Polun ja jossa hän osallistuu tietoisesti suureen kehityssuunnitelmaan.
1. Aina on olemassa seuraava askel eteenpäin. Aurinkoenkeli tietää mikä tämän askeleen tulisi olla ja jopa ihmissielu, kun vapautettu (unen aikana) ja täydellisemmin (persoonallisuuden kuollessa) sen kausaaliruumiissa korkeammalla mentaalitasolla - tietää paljon enemmän kuin mitä se normaalisti tietää, ollessaan rajoitettu omaan, tavalliseen persoonallisen tason tietoisuuteensa – tietoisuuteen, jota pääasiallisesti rajoittaa fyysiset aivot.
  2. Ei ole hyvä nähdä *liian* kauas eteenpäin, sillä se voisi helposti tuhota välttämättömän keskittymisen nykyiseen ”uhrivankeuteen”. Aurinkoenkeli on käytännöllinen (niin kuin Vihkijäkin).
  3. Meidän pitää nähdä riittävän pitkälle sadaksemme itsellemme vankan tunteen suunnasta ja kannustimen kulkea tuohon suuntaan. ” Siellä missä ei ole visiota, ihmiset kuolevat”. Siellä missä visiota on liikaa, ihmiset eivät ehkä omistaudu tämän hetken velvollisuuksiin.
  4. Persoonallisuuden tietoisuus, suurelta osin, unohtaa mitä on ”nähty” vihkimysseremonian aikana, mutta joku ohjaava rakenne jää taustalle ja toimii eräänlaisena ”sisäisenä monitorina” korjatakseen harha-askeleet ja poikkeamat tarkoiteltulta polulta.
  5. Niin monet meistä ovat sisäisesti ohjattuja sen kautta, mitä emme aivan muista yksityis-kohtaisesti. Ehkä korkeimmissa meditaatiohetkissämme me saatamme kohota riittävän värähtelytason tiloihin ymmärtääksemme uudestaan sen mitä meille sisäisesti on jo näytetty. Sellaisissa hetkissä oma vakaumuksemme omasta kohtalostamme voimistuu suuresti ja me näytämme tietävän, henkisesti, mitä me olemme tekemässä ja minne me olemme menossa.

Vihkimyksen jälkeen tehtävä työ koostuu suurimmaksi osaksi tämän tajunnan laajentumisen tekemisestä osaksi persoonallisuuden varustusta käytännölliseen käyttöön ja sen polun osan hallitsemista, joka hänellä on vielä kuljettavanaan.

1. Vihkimys on laadun ja voiman lahja. Lahja ilmenee korkeammalla mentaalitasolla ja resonoi (värähtelee) tiettyjen lunaaristen käyttövälineiden (vehicle) kanssa riippuen mitä vihkimystä ollaan käymässä läpi.
2. Laatu ja voima täytyy kuitenkin työstää alempien käyttövälineiden (kehojen) substanssiin (aineseen) ja tämä vie aikaa. Tiibetiläinen on viitannut siihen, että tämä saattaa kestää 14 vuotta, tai puolet Saturnuksen syklistä (kierrosta).
3. ”Kun ihminen alkaa seurata okkulttisen meditaation polkua, kestää lähes neljätoista vuotta rakentaa hienojakoiset kehot, ja ohimennen sanoen fyysisen.” (LOM = Letters Of occult Meditation:A.A.B, sivu130)
4. Paljastaminen on yksi asia; kova työ seuraa sitä, aivan niin kuin se edelsi sitä.
5. Tavoitteena on henkinen käytännöllisyys. Jokainen vihitty pyrkii olemaan käytännön mystikko (joka on toimiva, palveleva okkultisti, jolla on avoin sydän ja valaistunut mieli).
6. Vihkimyspolulla kannatta tietää tarkalleen mitä me olemme tekemässä ja noudattaa velvollisuuk-siamme loppumattomalla kärsivällisyydellä. Mitä kypsempiä olemme henkisesti, sitä paremmin olemme kykeneväisiä niin tekemään.

./..